

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक एकतीस

अमेरिकेसाठीचा इशारा: आजच्या काळासाठी दानियेलाच्या अर्थनिर्णयाचे महत्त्व

Jeff Pippenger

2023-12-26

भिंतीवरील लेखन, आणि बेलशस्सराला दानिएलने दिलेली त्याची व्याख्या, हे संयुक्त संस्थानांतील धर्मत्यागी रिपब्लिकन शिंग आणि धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट शिंग या दोघांविरुद्धच्या अंतिम उच्चारलेल्या न्यायघोषणेचे प्रतिनिधित्व करते. संयुक्त संस्थानांच्या संस्थापक पितरांचा आणि अॅडव्हॅंटेडिझमच्या अग्रेसरांचा आरंभीचा इतिहास स्पष्टपणे नोंदलेला आहे, तरी त्यामधील धडे आणि इशारे “चार पिढ्यां”पासून बाजूला सारले गेले आहेत. बेलशस्सर या सत्याचे परिपूर्ण प्रतिनिधित्व करतो.

एखादी पिढी नेमकी किती कालावधीची असते हे ठरविण्यासाठी अचूक काळमर्यादा निश्चित करणे आवश्यक नाही; कारण देवाचे वचन कधीही निष्फळ ठरत नाही, आणि ते स्पष्टपणे सांगते की देवाच्या प्रकट झालेल्या इच्छेविरुद्ध बंड केलेल्या राष्ट्रांची खाती देव चौथ्या पिढीत बंद करतो.

आणि देवाने हे सर्व शब्द उच्चारून म्हटले, मी परमेश्वर तुझा देव आहे, ज्याने तुला मिसर देशातून, दास्यगृहातून बाहेर आणले. माझ्यापुढे तुला दुसरे देव असू नयेत. तू स्वतःसाठी कोणतीही कोरलेली मूर्ती, किंवा वर आकाशात असलेल्या कोणत्याही वस्तूची, किंवा खाली पृथ्वीवर असलेल्या कोणत्याही वस्तूची, किंवा पृथ्वीखाली पाण्यात असलेल्या कोणत्याही वस्तूची प्रतिमा बनवू नकोस. तू त्यांना दंडवत घालू नकोस, किंवा त्यांची सेवा करू नकोस; कारण मी परमेश्वर तुझा देव मत्सरी देव आहे; जे माझा द्वेष करतात, त्यांच्या पित्यांच्या अपराधाची शिक्षा मी त्यांच्या संततीवर, तिसऱ्या आणि चौथ्या पिढीपर्यंत आणतो; आणि जे माझ्यावर प्रेम करतात व माझ्या आज्ञा पाळतात, अशा हजारो लोकांवर मी दया करतो. निर्गम 20:1.

अंतिम पिढीत, आणि म्हणून प्राचीन इस्राएलच्या भविष्यसूचक “चौथ्या पिढीत,” योहान बाप्टिस्ता आणि ख्रिस्त या दोघांनीही त्या पिढीची ओळख सर्पांच्या पिढी अशी केली.

अरे सर्पांच्या पिढीहो, तुम्ही दुष्ट असताना चांगल्या गोष्टी कशा बोलू शकता? कारण अंतःकरणात जे भरलेले असते, तेच तोंड बोलते. चांगला मनुष्य अंतःकरणातील चांगल्या खजिन्यातून चांगल्या गोष्टी बाहेर काढतो; आणि दुष्ट मनुष्य दुष्ट खजिन्यातून दुष्ट गोष्टी बाहेर काढतो. पण मी तुम्हांला सांगतो, की मनुष्य जे प्रत्येक निष्फळ वचन बोलेल, त्याचा हिशेब त्याला न्यायाच्या दिवशी द्यावा लागेल. कारण तुझ्या शब्दांनी तू नीतिमान ठरवला जाशील, आणि तुझ्याच शब्दांनी तू दोषी ठरवला जाशील. मत्तय 12:34-37.

पृथ्वीच्या पशूच्या अंतिम पिढीत, तो अजगराप्रमाणे (सापासारखा) बोलतो. 1863 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत, रिपब्लिकन शिंगाने अमेरिकेच्या संयुक्त संस्थानांच्या संविधानापासून पाठ फिरविली आहे. देवाने त्या राष्ट्रवर उधळलेल्या आशीर्वादांमुळे नागरिक व नेत्यांची हृदये त्या तत्त्वांचे संरक्षण करण्याच्या त्यांच्या जबाबदारीपासून दूर वळली, ज्या तत्त्वांनी ते उपभोगू लागलेले धनवैभव व समृद्धी उत्पन्न केली होती; आणि ज्यांनी हे पवित्र दस्तऐवज निर्माण केले, त्या संस्थापक पितरांना मार्गदर्शित करणारी प्रेरणा त्यांनी विसरली—हेच ते पवित्र दस्तऐवज होते ज्याने ते धनवैभव व समृद्धी उत्पन्न केली, आणि ज्याच्यामुळे नंतर त्यांनी स्वतःलाच मोहित होऊ दिले. त्यांनी केवळ त्या पवित्र दस्तऐवजाचा उद्देशच विसरला नाही, तर त्या दस्तऐवजात अंतर्भूत असलेल्या तत्त्वांचे जतन करण्याची आपली जबाबदारीही विसरली.

१८६३ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत, खरा प्रोटेस्टंट शिंग (अॅडव्हॅंटेडिझम) विल्यम मिलर यांच्या सेवाकर्माद्वारे देवाने स्थापित केलेल्या आपल्या मूलभूत सत्यांपासून दूर वळला आहे. देवाने अॅडव्हॅंटेडिझमवर बहाल केलेल्या आशीर्वादांमुळे नागरिक व नेत्यांची मने, त्यांनी उपभोगास आलेल्या आध्यात्मिक संपत्तीची निर्मिती करणाऱ्या तत्त्वांचे संरक्षण

करण्याच्या त्यांच्या जबाबदारीपासून दूर फिरली; आणि दोन पवित्र चार्टांवर प्रतिपादित संदेश निर्माण करण्यामागील अग्रदूतांचा हेतू त्यांनी विसरला, जो त्यांनी जपावा व घोषित करावा अशा भविष्यवाणीविषयक संपत्तीची स्थापना करण्यासाठी अभिप्रेत होता.

जेव्हा परमेश्वराने सीनै पर्वतावर प्राचीन इस्राएलाशी करार केला, तेव्हा त्याने आपल्या दहा आज्ञा असलेल्या दोन पवित्र पट्ट्या दिल्या; त्या त्यांच्या लोकांबरोबरच्या करारसंबंधाचे प्रतीक असाव्यात अशी त्याची व्यवस्था होती. जेव्हा त्याने वार्षिक सण प्रस्थापित केले, तेव्हा त्याने अशी आज्ञा दिली की पेंटेकोस्ताच्या वेळी उंचावून अर्पण करावयाच्या दोन भाकरांचे अर्पण असावे. या दोन भाकरांचे ओवाळणीचे अर्पण हे पवित्रस्थानातील सेवेतले एकमेव असे अर्पण होते, ज्याच्या तयारीत खमीर (मानवी पाप, द्वेष, दुष्टता आणि ढोंगीपणाचे प्रतीक) समाविष्ट असावयाचा.

तुमचे बढाई मारणे चांगले नाही. थोडेसे खमीर संपूर्ण गोळा फुगवते, हे तुम्हाला ठाऊक नाही काय? म्हणून जुने खमीर काढून टाका, म्हणजे तुम्ही नवा गोळा व्हाल, जसे तुम्ही अखमिरी आहात. कारण ख्रिस्त, आपला वल्हांडणाचा कोकरा, आपल्यासाठी बलिदान करण्यात आला आहे; म्हणून आपण सण पाळू या, जुन्या खमीराने नव्हे, दुष्टता व दुराचार यांच्या खमीरानेही नव्हे, तर निष्कपटपणा आणि सत्य यांच्या अखमिरी भाकरीने. 1 करिंथकरांस 5:6-8.

दरम्यान, इतका असंख्य लोकसमुदाय एकत्र जमला होता की ते एकमेकांवर तुडवत होते; तेव्हा त्याने प्रथम आपल्या शिष्यांना सांगण्यास सुरुवात केली, “फरीश्यांच्या खमीरापासून सावध राहा, जो दांभिकपणा आहे.” लूक 12:1.

लाटेच्या अर्पणाप्रमाणे वर उचलण्यात आलेल्या त्या दोन भाकऱ्या, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या ध्वजाचे प्रतीक होत्या; जे पापी असले तरी देवाच्या सामर्थ्याद्वारे त्यांनी आपल्या दुष्टतेचे, अधर्माचे आणि दांभिकतेचे खमीर काढून टाकले होते. त्या भाकऱ्यांतील खमीर मनुष्यांचे (पाप्यांचे) प्रतिनिधित्व करीत होते, ज्यांनी मलाखी अध्याय तीनमध्ये कराराच्या दूताच्या भट्टीतील अग्नीने “भाजले” जाण्याप्रमाणे दर्शविलेल्या शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेद्वारे पापावर विजय मिळविला होता. त्या भाकऱ्या “स्वर्गाची भाकर” यांचेही प्रतीक होत्या; कारण अर्पण केल्या जात असताना त्या लाटेच्या अर्पणाप्रमाणे स्वर्गाकडे वर उचलल्या जाणे अपेक्षित होते.

पेंटेकोस्ताच्या वेळी, पेंटेकोस्ताच्या सणात वर्षानुवर्षे अर्पण करण्यात आलेल्या दोन भाकरांच्या प्रतिरूपात्मक अर्थाची पूर्तता येऊन ठेपली, तेव्हा ख्रिस्ताच्या शिष्यांनी अन्यजातींच्या जगातून आणखी एका समूहाला (दुसरी भाकर) बाहेर बोलावण्याचे कार्य सुरू केले. तेव्हा अशा दोन भाकर असणार होत्या की ज्या दोन्ही पापापासून (खमीरापासून) शुद्ध करण्यात आलेल्या होत्या.

दहा आज्ञांच्या दोन पाट्या प्राचीन इस्राएलच्या करारसंबंधाचे प्रतीक ठरल्या, आणि दोन हालविलेल्या भाकऱ्या आरंभीच्या ख्रिस्ती चर्चबरोबरच्या करारसंबंधाचे प्रतिनिधित्व करतात. पृथ्वीच्या पशूच्या इतिहासाच्या आरंभी, आधुनिक इस्राएलच्या, म्हणजे खऱ्या प्रोटेस्टंट शिंगाच्या, करारसंबंधाचे प्रतीक म्हणून हबक्कूकच्या दोन पवित्र पाट्या देण्यात आल्या, जशा पवित्र राज्यघटना रिपब्लिकन शिंगाला देण्यात आली. प्रभू आता एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना एक पराक्रमी सैन्य म्हणून उभे राहण्यास बोलावत आहे, आणि जेव्हा ते तसे करतील, तेव्हा त्यांना सातपट अधिक तापविलेल्या भट्टीत टाकले जात असताना ते हालविलेल्या अर्पणाप्रमाणे (ध्वजचिन्ह म्हणून) उंचावले जातील.

तो ध्वज दहा आज्ञांच्या नियमशास्त्राचे प्रतिनिधित्व करतो; तसेच तो त्यांच्याही प्रतिनिधित्व करतो जे भट्टीच्या अग्नीत त्यांच्या शेजारी स्वर्गातील जिवंत भाकर असताना चालतात; आणि त्यांच्याही, जे हबक्कूकच्या दोन पवित्र पट्टिकांवर प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेल्या पायाभूत शिकवणीचे समर्थन करतात. ही सर्व चिन्हे प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायातील दोन साक्षीदारांमध्ये प्रतिनिधित्वित आहेत.

बेलशस्सरावरील न्याय पृथ्वीवरील त्या पशूच्या दोन्ही शिंगांविरुद्धच्या साक्षीचे प्रतिनिधित्व करतो. त्या न्यायाच्या काळात, अशी एक स्त्री (एक मंडळी) होती, जिला हे समजले होते की राज्यातील हस्ताक्षर ओळखून त्याचा अर्थ सांगू

शकणारा एकमेव मनुष्य दानिएल होता.

मी तुझ्याविषयी ऐकले आहे की, तू अर्थ सांगू शकतोस आणि गुंतागुंतीच्या शंका सोडवू शकतोस; आता जर तू हे लेखन वाचून त्याचा अर्थ मला सांगशील, तर तुला जांभळ्या वस्त्रांनी परिधान केले जाईल, तुझ्या गळ्यात सोन्याची साखळी घातली जाईल, आणि तू राज्यात तिसरा अधिकारी होशील. तेव्हा दानिएलाने राजासमोर उत्तर देऊन म्हटले, तुझ्या भेटवस्तू तुझ्याचकडे राहू देत, आणि तुझे बक्षीस दुसऱ्याला दे; तरीसुद्धा मी राजाला हे लेखन वाचून दाखवीन आणि त्याचा अर्थ त्याला सांगीन.

हे राजानो, परमश्रेष्ठ देवाने तुझा पिता नबुखदनेस्सर याला राज्य, महानता, वैभव आणि मान दिला होता. आणि त्याला दिलेल्या त्या महानतेमुळे सर्व लोक, राष्ट्रे आणि भाषा त्याच्या पुढे थरथरत व भय बाळगत असत: ज्याला तो इच्छे त्याला तो मारून टाकीत असे; आणि ज्याला तो इच्छे त्याला जिवंत ठेवीत असे; आणि ज्याला तो इच्छे त्याला उंच पदावर बसवीत असे; आणि ज्याला तो इच्छे त्याला खाली पाडीत असे. परंतु जेव्हा त्याचे हृदय उंचावले गेले, आणि त्याचे मन गर्वाने कठोर झाले, तेव्हा त्याला त्याच्या राजसिंहासनावरून खाली उतरविण्यात आले, आणि त्याचे वैभव त्याच्यापासून काढून घेण्यात आले. आणि तो मनुष्यपुत्रांपासून हाकलून देण्यात आला; आणि त्याचे हृदय पशूंसारखे करण्यात आले, आणि त्याचा वास रानगाढवांबरोबर होता: त्याला बैलांसारखे गवत खाऊ घातले गेले, आणि त्याचे शरीर आकाशाच्या दवाने भिजले; जोपर्यंत त्याला हे कळले नाही की, परमश्रेष्ठ देव मनुष्यांच्या राज्यावर राज्य करतो, आणि ज्याला तो इच्छितो त्याला त्यावर नेमतो.

आणि तू, त्याचा पुत्र बेलशस्सरा, हे सर्व जाणून असूनही, तुझे हृदय नम्र केले नाहीस; परंतु स्वर्गाच्या परमेश्वराविरुद्ध स्वतःला उंच केलेस; आणि त्याच्या मंदिरातील भांडी तुझ्यासमोर आणण्यात आली; आणि तू, तुझे सरदार, तुझ्या बायका, आणि तुझ्या उपपत्नींनी त्यांतून द्राक्षारस पिला; आणि तू चांदी, सोने, पितळ, लोखंड, लाकूड, आणि दगड यांच्या देवतांची स्तुती केलीस, जे पाहत नाहीत, ऐकत नाहीत, आणि जाणत नाहीत; परंतु ज्याच्या हाती तुझा श्वास आहे, आणि ज्याच्याच अधीन तुझे सर्व मार्ग आहेत, त्या देवाचे तू गौरव केले नाहीस: म्हणून त्याच्याकडून हाताचा तो भाग पाठविण्यात आला; आणि हे लेखन लिहिले गेले. आणि जे लेखन लिहिले गेले ते हे आहे, मने, मने, तेकल, उपहर्सीन. याचा अर्थ असा आहे: मने; देवाने तुझे राज्य मोजले आहे आणि त्याचा अंत केला आहे. तेकल; तुला तराजूत तोलण्यात आले आहे, आणि तू अपुरा आढळला आहेस. परेस; तुझे राज्य विभागण्यात आले आहे, आणि ते मेदी आणि पारशी यांना देण्यात आले आहे.

तेव्हा बेलशस्सराने आज्ञा केली; आणि त्यांनी दानीएलास किरमिजी वस्त्र परिधान केले, त्याच्या गळ्याभोवती सोन्याची साखळी घातली, आणि त्याच्याविषयी अशी घोषणा केली की तो राज्यातील तिसरा अधिपती असेल. त्याच रात्री कल्द्यांचा राजा बेलशस्सर मारला गेला. आणि सुमारे बासष्ट वर्षांचा असताना दारयावेश मेदी याने राज्य ताब्यात घेतले. दानीएल 5:16-31.

संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याच्या वेळी अधर्माचा प्याला आणि परीक्षेच्या काळाचा प्याला पूर्ण भरलेला असेल—राष्ट्रासाठी, तसेच धर्मत्यागी प्रजासत्ताक शिंगासाठी आणि धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट शिंगासाठी; कारण देवाने “राज्याची गणना केली आहे” (सहावे) “आणि त्याचा अंत केला आहे.” दोन्ही शिंगे आणि राष्ट्र यांना “तोलांत तोलून” (पवित्रस्थानात चालू असलेल्या न्यायाच्या) “अपूर्ण आढळले” असे ठरेल. त्यानंतर संयुक्त संस्थाने “विभाजित” होतील, कारण यादवी युद्ध व जुलूमशाही उद्ध्वेल; आणि मग ते बायबलमधील भविष्यवाणीत वर्णिलेल्या सातव्या व आठव्या राज्यांना दिले जाईल.

“अमोरी लोकांविषयी प्रभु म्हणाला: ‘चौथ्या पिढीत ते पुन्हा येथे येतील; कारण अमोरी लोकांचे अधर्म अजून पूर्ण झालेले नाही.’ हा राष्ट्र त्यांच्या मूर्तिपूजा आणि भ्रष्टतेमुळे विशेषत्वाने उठून दिसत असला, तरी त्यांच्या अधर्माचा प्याला अजून भरलेला नव्हता, आणि देव त्यांच्या संपूर्ण नाशाची आज्ञा देणार नव्हता. लोकांनी दैवी सामर्थ्य विलक्षण रीतीने प्रकट झालेले पाहावे, यासाठी की त्यांच्याकडे कोणतेही कारण उरणार नाही. करुणामय सृष्टिकर्ता चौथ्या पिढीपर्यंत त्यांच्या अधर्माचा सहनशीलतेने भार वहावयास तयार होता. त्यानंतर, जर अधिक चांगल्याकडे काहीही बदल दिसला नाही, तर त्यांच्यावर त्याचे न्यायनिवाडे येणार होते.”

“अचूक नेमकेपणाने अनंत परमेश्वर अजूनही सर्व राष्ट्रांचा हिशेब ठेवत आहे. त्याची दया पश्चात्तापाच्या आवाहनांसह अर्पण केली जात असताना, हा हिशेब उघडाच राहिल; परंतु जेव्हा आकडे देवाने निश्चित केलेल्या एका विशिष्ट मर्यादेपर्यंत पोहोचतील, तेव्हा त्याच्या क्रोधाची सेवा आरंभ होईल. हिशेब बंद केला जातो. दैवी सहनशीलता समाप्त होते. त्यांच्या वतीने दयेची याचना पुन्हा राहणार नाही.”

“भविष्यवक्त्याने, युगानुयुगे दृष्टिक्षेप टाकीत, हा काळ आपल्या दृष्टिपथात पाहिला होता. या युगातील राष्ट्रे अभूतपूर्व कृपादानांची प्राप्तकर्ता ठरली आहेत. स्वर्गातील आशीर्वादांपैकी उत्कृष्टतम आशीर्वाद त्यांना देण्यात आले आहेत; परंतु वाढत चाललेला गर्व, लोभ, मूर्तिपूजा, देवाचा तिरस्कार, आणि नीच कृतघ्नता हे त्यांच्याविरुद्ध लिहिले गेले आहेत. ते वेगाने देवापाशी आपला हिशेब पूर्ण करीत आहेत.”

“परंतु जी गोष्ट मला थरथर कापावयास लावते ती ही की, ज्यांना सर्वांत अधिक प्रकाश व विशेषाधिकार लाभले आहेत, तेच प्रचलित अधर्माने कलुषित झाले आहेत. त्यांच्या सभोवती असलेल्या अधार्मिक लोकांच्या प्रभावाखाली, सत्याचा दावा करणाऱ्यांपैकीही अनेक जण शीतळ झाले आहेत आणि दुष्टतेच्या प्रबळ प्रवाहाने वाहून गेले आहेत. खरी भक्ती व पवित्रता यांच्यावर सर्वत्र केला जाणारा तिरस्कार, जे देवाशी निकट संबंध ठेवत नाहीत त्यांना, त्याच्या नियमशास्त्राविषयीचा आपला आदर गमावण्यास प्रवृत्त करतो. जर ते प्रकाशाचे अनुसरण करीत असते आणि अंतःकरणापासून सत्याचे पालन करीत असते, तर हा पवित्र नियमशास्त्र त्यांना अधिकच मौल्यवान भासला असता, विशेषतः जेव्हा त्याचा असा तिरस्कार केला जातो व त्यास बाजूस सारले जाते. देवाच्या नियमशास्त्राविषयीचा अनादर जसा अधिक स्पष्टपणे प्रकट होतो, तसा त्याचे पालन करणारे आणि जग यांच्यामधील भेदरेषा अधिक ठळक होते. एका वर्गामध्ये दैवी आज्ञांप्रती प्रेम वाढते, जसे दुसऱ्या वर्गामध्ये त्यांच्याविषयीचा तिरस्कार वाढत जातो.”

“संकट झपाट्याने जवळ येत आहे. वेगाने फुगत चाललेल्या आकडेवारीवरून हे दिसून येते की देवाच्या भेटीची वेळ जवळजवळ आली आहे. शिक्षा करण्यास तो अनिच्छुक असला, तरीही तो शिक्षा करील, आणि तीही त्वरेने. जे प्रकाशात चालतात, त्यांना समीप येणाऱ्या संकटाची चिन्हे दिसतील; परंतु त्यांनी शांत बसून, उदासीन अपेक्षेने त्या नाशाची वाट पाहू नये, आणि ‘भेटीच्या दिवशी देव आपल्या लोकांचे संरक्षण करील’ या समजुतीने स्वतःचे समाधान करून घेऊ नये. तसे अजिबात नाही. त्यांनी हे ओळखले पाहिजे की इतरांना वाचविण्यासाठी परिश्रमपूर्वक कार्य करणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे, आणि सहाय्यासाठी दृढ विश्वासाने देवाकडे पाहिले पाहिजे. ‘धार्मिक मनुष्याची प्रभावी, उत्कट प्रार्थना फार परिणामकारक ठरते.’”

“देवभक्तीचे खमीर आपली शक्ती पूर्णपणे गमावून बसलेले नाही. जेव्हा मंडळीवरील संकट आणि तिची निराशा सर्वाधिक असेल, तेव्हा प्रकाशात उभा असलेला तो लहान समूह देशात होत असलेल्या घृणास्पद कृत्यांबद्दल उसासे टाकीत आणि आक्रोश करीत असेल. परंतु विशेषतः त्यांच्या प्रार्थना मंडळीच्या वतीने वर चढतील, कारण तिचे सदस्य जगाच्या रीतीप्रमाणे वागत आहेत.

या विश्वासू थोडक्या लोकांच्या उत्कट प्रार्थना व्यर्थ जाणार नाहीत. प्रभू जेव्हा सूड उगवणारा म्हणून प्रकट होईल, तेव्हा तो त्या सर्वांचा संरक्षक म्हणूनही येईल ज्यांनी विश्वास त्याच्या शुद्धतेत जतन केला आहे आणि स्वतःस जगापासून निष्कलंक राखले आहे. याच वेळी देवाने आपल्या निवडलेल्या लोकांचा न्याय करण्याचे वचन दिले आहे, जे रात्रदिवस त्याच्याकडे धावा करीत असतात, जरी तो त्यांच्याविषयी दीर्घकाळ सहनशीलता दाखवीत असला तरी.

आज्ञा अशी आहे: ‘शहराच्या मधोमध, म्हणजे यरुशलेमच्या मधोमधून जा, आणि जे लोक तिच्या मधोमध घडत असलेल्या सर्व घृणास्पद कृत्यांमुळे उसासे टाकतात आणि आक्रोश करतात, त्यांच्या कपाळांवर एक खूण कर.’ हे उसासे टाकणारे, आक्रोश करणारे लोक जीवनाची वचने पुढे मांडत होते; त्यांनी ताडना दिली, सल्ला दिला आणि विनवणी केली. काही जण, जे देवाचा अपमान करीत होते, त्यांनी पश्चात्ताप केला आणि त्याच्यासमोर आपली अंतःकरणे नम्र केली. पण परमेश्वराचे तेज इस्राएलापासून निघून गेले होते; जरी अनेकजण अजूनही धर्माचे बाह्य आचार पाळत राहिले, तरी त्याची सामर्थ्य आणि उपस्थिती यांचा अभाव होता.” टेस्टिमोनीज, खंड

५, २०८-२१०.

ज्यांचे प्रतीक दानियेलाने बेलशस्सरासमोर उभा असताना केले होते, आणि जे “अमेरिकेसाठी भविष्य” जाणतात, तेव्हा ते दानियेलाचा “किरमिजी झगा”, “सोन्याची माळ” प्राप्त करतील, आणि “राज्यातील तिसरे अधिपती” म्हणून जाहीर केले जातील. किरमिजी हा पहिलावानांचा चिन्ह व रंग आहे; जे पित्याच्या वारशातील दुप्पट हिस्सा प्राप्त करतात; जे एक लाख चव्वेचाळीस हजार आहेत.

हे तेच आहेत, जे स्त्रियांसह अपवित्र झाले नाहीत; कारण ते कुमारी आहेत. हे तेच आहेत, जे कोकन्याच्या मार्गे तो जिकडे जाईल तिकडे चालत राहतात. हेच मनुष्यांमधून विकत घेतले गेलेले आहेत, देवासाठी आणि कोकन्यासाठी प्रथमफळे म्हणून. प्रकटीकरण 14:4.

ध्वजाप्रमाणे उंचावून दाखविल्या जाणाऱ्या त्या दोन भाकऱ्यांपैकी, ज्या ज्येष्ठजन्यास—प्रथमफळास—त्यांच्या हातावर किरमिजी दोरा बांधलेला आहे.

आणि ती प्रसववेदनांत असता, एकाने आपला हात बाहेर काढला; तेव्हा सुईणीने तो घेऊन त्याच्या हाताला एक किरमिजी दोरा बांधला, असे म्हणत, हा प्रथम बाहेर आला. आणि असे झाले की, त्याने आपला हात परत ओढून घेतला, तर पाहा, त्याचा भाऊ बाहेर आला; तेव्हा ती म्हणाली, तू असा मार्ग फोडून कसा बाहेर आलास? हा भंग तुझ्यावर असो; म्हणून त्याचे नाव फारेस ठेवण्यात आले. आणि त्यानंतर त्याचा भाऊ बाहेर आला, ज्याच्या हाताला तो किरमिजी दोरा होता; आणि त्याचे नाव जारह ठेवण्यात आले. उत्पत्ति 38:28-30.

शास्त्रांत “किरमिजी”चा प्रथम उल्लेख तेव्हा आढळतो, जेव्हा “झारह,” जो पहिलावान होता आणि ज्याच्या नावाचा अर्थ ‘उदयास येणारा प्रकाश’ असा आहे, तो यहूदापासून उत्पन्न झालेल्या जुळ्यांपैकी प्रथम बाहेर आला. माता तामार (जिने व्यभिचारिणीचे रूप धारण केले होते) ही यहूदाच्या मृत, दुष्ट पुत्राची पत्नी होती. झारह, तो ‘उदयास येणारा प्रकाश,’ यहूदाच्या वंशातून आला, आणि त्याच्या हातावर किरमिजी दोरा होता. “फारेस” याचा अर्थ फूट काढणे किंवा भेदून बाहेर पडणे असा होतो, आणि तो त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो जे पोपसत्तेपासून विलग होतात व रविवारच्या कायद्याच्या संकटाच्या काळात बाबेलमधून बाहेर पडतात.

“किरमिजी दोरा” हे यरीहो नगराचा नाश झाला तेव्हा यरीहोतील वेश्येचे संरक्षण करणारे चिन्हही होते.

पाहा, जेव्हा आम्ही त्या देशात येऊ, तेव्हा ज्या खिडकीतून तू आम्हांला खाली उतरविले, त्या खिडकीत हा किरमिजी दोऱ्याचा धागा बांध; आणि तुझ्या वडिलांना, तुझ्या आईला, तुझ्या भावांना, आणि तुझ्या पित्याच्या सर्व घराण्याला तुझ्या घरी एकत्र आण. आणि असे होईल की, जो कोणी तुझ्या घराच्या दारातून बाहेर रस्त्यावर जाईल, त्याचे रक्त त्याच्या स्वतःच्या मस्तकावर असेल, आणि आम्ही निर्दोष राहू; पण जो कोणी तुझ्याबरोबर घरात असेल, त्याच्यावर कोणाचा हात पडला, तर त्याचे रक्त आमच्या मस्तकावर असेल. आणि जर तू आमचे हे काम उघड केलेस, तर तू आम्हांला शपथ घालून जी प्रतिज्ञा करवून घेतली आहेस, त्यातून आम्ही मुक्त होऊ. तेव्हा ती म्हणाली, तुमच्या शब्दांप्रमाणे तसेच होवो. मग तिने त्यांना निरोप दिला, आणि ते निघून गेले; आणि तिने तो किरमिजी धागा खिडकीत बांधला. यहोशवा 2:18-21.

दानियेलाचे किरमिजी वस्त्र हे दर्शविते की तो मग उचलून दाखविल्या जाणाऱ्या दोन हेलकावणीच्या भाकऱ्यांपैकी पहिल्या, म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे, प्रतिनिधित्व करतो. भाकऱ्या म्हणून त्या स्वर्गीय भाकराचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्याला क्रूसावरील वधासाठी जात असताना सामान्य सभागृहात किरमिजी झगा घालण्यात आला होता. बेलशस्सराच्या मेजवानीच्या सभागृहात, जे त्या सामान्य सभागृहाचे प्रतीकरूप होते जिथे येशूला किरमिजी झगा देण्यात आला होता, ते “Future for America” मधील अगदी समोर येऊ घातलेला संकटसमय समजणाऱ्यांना दिले जाते.

तेव्हा राज्यपालाच्या सैनिकांनी येशूला प्रेटोरियममध्ये नेले, आणि सैनिकांची संपूर्ण तुकडी त्याच्याभोवती जमविली. त्यांनी त्याचे वस्त्र काढून घेतले, आणि त्याला तांबड्या रंगाचा झगा घातला. मत्तय 27:27, 28.

दानीएलाने प्रतिनिधित्व केलेल्यांना देण्यात आलेले वस्त्र हे ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वाचे वस्त्र आहे, जे शुभ्र आहे.

आपण आनंद करूया व उल्लसित होऊया, आणि त्याला गौरव देऊया; कारण कोकच्याचे लग्न आले आहे, आणि त्याची पत्नी स्वतःला तयार केली आहे. आणि तिला शुद्ध व पांढऱ्या तलम वस्त्रांनी परिधान करण्याची परवानगी देण्यात आली; कारण ते तलम वस्त्र म्हणजे संतांच्या नीतिमय कृती होत. प्रकटीकरण 19:7, 8.

दानिएल म्हणून प्रतिनिधित्व केलेल्यांना दिलेला झगा शेंदरी आणि शुभ्र असा दोन्ही आहे, कारण लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करीत असताना, मलाखी अध्याय तीनमधील परट्याने त्यांच्या झग्यांना परट्याच्या साबणाने धुतले आहे.

परंतु त्याच्या येण्याच्या दिवशी कोण टिकून राहू शकेल? आणि तो प्रगट होईल तेव्हा कोण उभा राहील? कारण तो शुद्ध करणाऱ्या अग्नीसारखा आणि धुणाऱ्यांच्या साबणासारखा आहे; आणि तो रुप्याला शुद्ध व निर्मळ करणाऱ्याप्रमाणे बसेल; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, आणि त्यांना सोने व रुपे यांसारखे परिष्कृत करील, जेणेकरून ते परमेश्वराला नीतिमत्त्वाने अर्पण अर्पितील. मलाखी 3:2, 3.

वस्त्र शुभ्र आहे, परंतु केवळ ते कोकराच्या रक्तवर्ण रक्तात धुतले गेले म्हणूनच.

आणि येशू ख्रिस्ताकडून, जो विश्वासू साक्षी आहे, आणि मृतांतून उत्पन्न झालेल्यांमध्ये पहिला आहे, आणि पृथ्वीवरील राजांचा अधिपती आहे. ज्याने आमच्यावर प्रेम केले, आणि आपल्या स्वतःच्या रक्ताने आम्हांला आमच्या पापांपासून धुऊन शुद्ध केले, आणि आम्हांला देव व त्याचा पिता यांच्यासाठी राजे व याजक केले आहे; त्याला गौरव आणि अधिराज्य युगानुयुगे असो. आमेन. प्रकटीकरण १:५, ६.

सोन्याच्या साखळीचा पहिला उल्लेख तेव्हा आढळतो, जेव्हा योसेफची मिसरच्या नेतृत्वावर नियुक्ती केली जाते.

फारो योसेफाला म्हणाला, पाहा, मी तुला सर्व मिसर देशावर अधिकारी नेमिले आहे. मग फारोने आपल्या हातातील मुद्रिका काढून ती योसेफाच्या हातात घातली; त्याला उत्कृष्ट तागाच्या वस्त्रांनी परिधान केले, आणि त्याच्या गळ्यात सोन्याची साखळी घातली. आणि त्याने त्याला आपल्या दुसऱ्या रथावर बसवून फिरविले; आणि त्याच्या पुढे लोक घोषणा करीत होते, गुडघे टेकून नतमस्तक व्हा; अशा रीतीने त्याने त्याला सर्व मिसर देशावर अधिपती नेमिले. मग फारोने आपल्या हातातील मुद्रिका काढून ती योसेफाच्या हातात घातली; त्याला उत्कृष्ट तागाच्या वस्त्रांनी परिधान केले, आणि त्याच्या गळ्यात सोन्याची साखळी घातली. उत्पत्ति 41:41-43.

फरोहाने योसेफास मिसरावर अधिपती म्हणून नेमण्याचे कारण असे होते की, “पूर्ववाऱ्याच्या” विध्वंसक झोताशी संबंधित “सात काळांबद्दलचे” फरोहाचे स्वप्न योसेफ उलगडून सांगू शकत होता.

तेव्हा फारो योसेफास म्हणाला, “माझ्या स्वप्नात, पाहा, मी नदीच्या काठी उभा होतो. आणि पाहा, नदीतून सात गायी वर आल्या, पुष्ट शरीराच्या व सुंदर रूपाच्या; आणि त्या कुरणात चरत होत्या. आणि पाहा, त्यांच्या मागून आणखी सात गायी वर आल्या, कृश, अत्यंत विकृत रूपाच्या व सडपातळ देहाच्या; अशा वाईट मी मिसर देशात कधीही पाहिल्या नव्हत्या. आणि त्या कृश व विकृत रूपाच्या गायींनी पहिल्या सात पुष्ट गायी खाऊन टाकल्या. आणि त्यांनी त्या खाऊन टाकल्यावरही, त्यांनी त्या खाल्ल्या आहेत हे कळत नव्हते; तर त्या आरंभीप्रमाणेच विकृत रूपाच्या राहिल्या. मग मी जागा झालो. आणि मी माझ्या स्वप्नात पाहिले, आणि पाहा, एका देठावर सात कणसे आली, भरलेली व चांगली. आणि पाहा, त्यांच्या मागून सात कणसे उगवली, कोमेजलेली, बारीक आणि पूर्वेकडील वाऱ्याने करपलेली. आणि त्या बारीक कणसांनी त्या सात चांगल्या कणसांना गिळून टाकले. मग मी हे जादूगारांना सांगितले; परंतु मला याचा अर्थ सांगणारा कोणीही नव्हता.” आणि योसेफ फारोस म्हणाला, “फारोचे स्वप्न एकच आहे: देवाने फारोस तो काय करणार आहे हे दाखविले आहे.” उत्पत्ति 41:17-25.

योसेफाने फरोहाच्या स्वप्नाचा अर्थ “ओळीवर ओळ” या तत्त्वानुसार लावला, कारण त्याने प्रथम फरोहाला कळविले की ती दोन स्वप्ने एकच आहेत. त्यानंतर त्याने “गायी” आणि “धान्याच्या कणसां” यांच्याशी संबंधित “सात” या शब्दाचा प्रतीक म्हणून अर्थ लावला. या उतान्यातील “सात” हा शब्द लेवीयव्यवस्था सव्वीस मध्ये “सात वेळा” असा भाषांतरित झालेल्या त्याच शब्दासमान आहे. योसेफाने “सात” याचा अर्थ सात वर्षांचे, म्हणजे दोन हजार पाचशे वीस

दिवसांचे प्रतीक असा लावला. योसेफ आणि दानियेल हे दोघेही लेवीयव्यवस्था सव्वीस मधील “सात वेळा” या प्रतीकाचा अर्थ लावत होते.

फिरऔनाच्या स्वप्नात, दुष्काळ हा धान्याच्या कणसांवर “पूर्ववाच्याने करपविण्यात” आल्यामुळे उत्पन्न झाला होता. जोसेफ जसा प्रत्यक्षपणे वापरतो, तसा ओळीनुरूप ओळ, “पूर्ववारा” हे ओळख करून देतो की जोसेफ आणि दानियेल यांना सुवर्णहार देण्यात येतो त्या वेळी आरंभ होणारा दुष्काळाचा काळ आणि आर्थिक पडझड इस्लाममुळेच निर्माण होते; हा सुवर्णहार जगासमोर ध्वज उभारण्याचे प्रतीक आहे (जोसेफचा मिसर), आणि देवाच्या इतर कळपाला (दानियेलच्या) बाबेलमधून बाहेर बोलाविण्याचेही.

युनायटेड स्टेट्सची दोन शिंगे बायबलमधील भविष्यवाणीत ज्या सर्व सत्तांना दोन राष्ट्रे म्हणून दर्शविले आहे, त्यांच्याद्वारे प्रतिनिधित्व केली जातात. यामध्ये फ्रान्सचा समावेश होतो, जो भविष्यसूचक दृष्ट्या सदोम आणि इजिप्त यांचा बनलेला आहे; तसेच इस्राएलचा, जो उत्तर आणि दक्षिण राज्यांनी बनलेला होता; आणि मेडो-पर्शियन साम्राज्याचाही. दानियेल अध्याय आठमधील मेडो-पर्शियाची दोन शिंगे हे ओळखून देतात की राज्यातील एक शिंग नंतर उगवते.

मग मी माझे डोळे वर केले आणि पाहिले; आणि पाहा, नदीसमोर दोन शिंगे असलेला एक मेंढा उभा होता; आणि ती दोन्ही शिंगे उंच होती; परंतु एक दुसऱ्यापेक्षा अधिक उंच होते, आणि जे अधिक उंच होते ते शेवटी उगवले.
Daniel 8:3.

मादै-पर्शियाच्या दोन शिंगांनी पृथ्वीवरील पशूच्या दोन शिंगांचे प्रतिनिधित्व केले आहे; आणि म्हणून त्या पृथ्वीवरील पशूच्या शिंगांपैकी एक शिंग उंच असणे व शेवटी उगवणे आवश्यक आहे. इ.स. १७९८ मध्ये, अंतकाळी, त्या पृथ्वीवरील पशूचे राज्य आरंभले, आणि प्रोटेस्टंटवादाचे शिंग एलियाह संदेष्ट्याद्वारे—जो विल्यम मिलर याच्या रूपात प्रतिनिधित्वित होता—कर्मेल पर्वतावर नेण्यात आले. तेथे एक असा संघर्ष होणार होता की ज्यामध्ये खरा संदेष्टा व खोटा संदेष्टा यांच्यातील भेद प्रकट होईल; आणि हे कर्मेल पर्वताच्या परीक्षेमध्ये पूर्ण होणार होते, जी ११ ऑगस्ट १८४० पासून २२ ऑक्टोबर १८४४ पर्यंत घडली.

मिलराइट अॅडव्हेंटिझम याची दैवी प्रबंधाने खरा संदेष्टा म्हणून ओळख पटली, त्याच वेळी संयुक्त संस्थानांतील प्रॉटेस्टंट पंथ पोपसत्ताधीन रोमकडे परत गेले आणि तिच्या कन्या बनले. १८६३ मध्ये, मिलराइट अॅडव्हेंटिझमचे खरे प्रॉटेस्टंट शिंग धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद ज्या प्रकारे भ्रष्ट बायबल-अभ्यासपद्धतीकडे परत गेले होते, त्याच पद्धतीकडे परत जाऊन, धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाशी त्याच सहभाजनात परत आले; आणि अशा रीतीने त्यांनी एलियाच्या संदेशाचा नकार करण्याच्या आपल्या प्रगतिशील कार्यास आरंभ केला. याच कालखंडात संयुक्त संस्थानांचे गृहयुद्ध सुरू झाले. (हे लक्षात घ्या की, जेव्हा पवित्र आत्म्याचा नकार केला जातो, तेव्हा दुसरा आत्मा अधिकार घेतो, आणि त्याचा परिणाम नेहमी युद्ध हाच असतो.) त्या वेळी राष्ट्र प्रत्यक्ष, राजकीय व भविष्यसूचकदृष्ट्या विभाजित झाले. त्या बिंदूपासून रिपब्लिकनवादाचे शिंग दोन प्रमुख राजकीय पक्षांतील वाढत्या संघर्षात गुंतलेले राहणार होते.

१८६३ पासून, विभाजनाचे एक प्रतीक म्हणून—कारण ते वर्ष उत्तर आणि दक्षिण यांच्यामधील गृहयुद्धाच्या अगदी केंद्रस्थानी होते—रिपब्लिकन शिंगाच्या दोन राजकीय गटांचा आणि प्रोटेस्टंट शिंगाच्या दोन गटांचा उदय झाला; हे गट डेमोक्रेटिक आणि रिपब्लिकन पक्ष, तसेच रविवार पाळणारे आणि सब्बाथ पाळणारे धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट असे होते. कोणत्याही शिंगाची ही द्विगुण विभागणी ख्रिस्ताच्या दिवसांत सदुकी आणि फरीशी यांच्या रूपाने प्रतिकात्मकरित्या दर्शविण्यात आली होती. एका वर्गाने स्थापनेची मूलभूत तत्त्वे उघडपणे नाकारली, आणि दुसऱ्या वर्गाने ती मूलभूत तत्त्वे टिकवून धरण्याचा दावा केला, पण शेवटी त्यांऐवजी मानवी परंपरा आणि रूढी प्रस्थापित केल्या.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी, पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकालाची भविष्यसूचक रीतीने सुरुवात झाली, आणि तो रविवारच्या कायद्यापाशी, किंवा बेलशस्सरच्या मद्यधुंद मेजवानीपाशी, आपल्या परमोच्च बिंदूपर्यंत पोहोचतो. रविवारचा कायदा हे ते चिन्ह आहे, जे चर्च आणि राज्य यांचा संयोग पूर्णपणे विकसित झाला आहे हे दर्शविते. त्या वेळी, धर्मत्यागी

रिपब्लिकनवाद आणि धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद ही दोन शिंगे एकच धर्मत्यागी शिंग बनतात, आणि तेव्हाच दानिएल तिसरे शिंग, किंवा तिसरा अधिपती, किंवा शेवटी उगवणारे आणि अधिक उंच असलेले खरे प्रोटेस्टंट शिंग ठरतो, कारण तेव्हाच तो ध्वजचिन्ह म्हणून उंचावला जातो.

योसेफ आणि दानियेल हे भविष्यवाणीच्या त्याच रेषेतील आहेत; कारण, ओळीवर ओळ, सर्व संदेष्टे शेवटच्या दिवसांची ओळख करून देत आहेत. त्यांनी दोघांनीही "सात वेळा" ओळखल्या, जेव्हा त्यांनी त्या पाहिल्या. इस्लामचा "पूर्वेकडील वारा" भिंतीखालून आत येत आहे, कारण ते बेलशस्सर आणि फारो यांना "अमेरिकेचे भविष्य" काय आहे याचे त्यांचे अर्थस्पष्टीकरण देत आहेत. त्यांनी ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वाचा "किरमिजी झगा" परिधान केला आहे, जो ख्रिस्ताच्या रक्तामुळे तसा बनविलेला "पांढरा झगा" आहे. ते एक निशाण म्हणून उंचावले जातात आणि मुकुट, किंवा सोन्याची साखळी, म्हणून दर्शविले जातात, जसे ते तिसरे राज्यकर्ते बनतात, जे अधिक उंचावर येते आणि शेवटी उदयास येते.

पुढील लेखात आपण दानियेल अध्याय सहाव्याचा पुढील विचार करू.

"त्या उन्मत्त मूर्खपणाच्या शेवटच्या रात्री, बेलशस्सर आणि त्याच्या सरदारांनी आपल्या अपराधाचे आणि खास्दी राज्याच्या अपराधाचे परिमाण पूर्ण भरून काढले होते. आता देवाचा आवर घालणारा हात येऊ घातलेल्या अनर्थाला अधिक काळ थोपवून धरू शकत नव्हता. अनेकविध दैवी व्यवस्थांद्वारे देवाने त्यांना आपल्या नियमशास्त्राबद्दल आदर बाळगण्याची शिकवण देण्याचा प्रयत्न केला होता. 'आम्ही बाबेलला बरे केले असते,' आता ज्यांचा न्याय स्वर्गापर्यंत पोहोचत होता अशांविषयी त्याने घोषित केले, 'परंतु ती बरी झाली नाही.' यिर्मया ५१:९. मानवी हृदयाच्या विलक्षण विपरीत वृत्तीमुळे देवाला शेवटी अपरिवर्तनीय असा निर्णय देणे आवश्यक झाले. बेलशस्सर पडणार होता, आणि त्याचे राज्य इतरांच्या हाती जाणार होते." प्रॉफेट्स अँड किंग्स, 530.